

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211448
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312211448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej, členiek senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľky: T. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., K. Q. XX, zast. Advokátskou kanceláriou B & S Legal, s.r.o., Grosslingová 5, Bratislava, IČO: 35 929 049, proti odporcovi: Q. Q., T..Q., IČO: XX XXX XXX, B., K. XX, zast. JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, o zaplatenie 6.010,20 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21. mája 2013, č.k. 6C 215/2012-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej vrátane príslušenstva pohľadávky a trov konania **p o t v r d z u j e**.

V časti náhrady trov právneho zastúpenia sa napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ť o v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 6.010,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne vždy zo sumy 222,60 Eur za omeškané mesiace 5/ až 7/2012 vždy od 16. dňa príslušného mesiaca do zaplatenia a nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 360,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 19C 103/2010-212, zo dňa 08.12.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co 91/2012 zo dňa 26.04.2012, právoplatným dňa 03.05.2012, bol odporca zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 222,60 Eur s príslušenstvom titulom plnenia zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 27.08.1996 za mesiac apríl 2010, keďže výpoveď z danej zmluvy zo dňa 26.10.2009 danú odporcom navrhovateľke v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil za neplatnú pre jej nemožnosť vypovedania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 27.08.1996 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluva o poskytovaní plnenia z X. L. G. Q., T., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške 222,60 Eur (6.706,- Sk) mesačne a odo dňa účinnosti predmetnej zmluvy odporca navrhovateľke v zmysle nej aj plnil, pričom dňa 26.10.2009 odporca podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka vypovedal písomne danú zmluvu majúc za to, že ide i zmluvu uzavretú na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede a mesiacom apríl 2010 prestal navrhovateľke v zmysle zmluvy poskytovať plnenie a vyššie uvedenými súdnymi rozhodnutiami bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľke žalované plnenie za mesiac apríl, následne však navrhovateľke neplnil naďalej.

Súd prvého stupňa ako prejudiciálnou otázkou sa zaoberal platnosťou zmluvy, či ide o zmluvu uzavretú na dobu určitú alebo neurčitú, platnosťou výpovede tejto zmluvy, otázkou jej prípadného zániku pre nemožnosť plnenia v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa námietok odporcu o nemožnosti plnenia s poukazom na § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty a ani hospodársky neodôvodnené plnenie. Predmetnú zmluvu považoval za platne uzavretú zmluvu o dôchodku v zmysle § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorou vzniklo navrhovateľke doživotne právo na vyplácanie dôchodku a keďže odporcom daná výpoveď je neplatná, vyslovil, že je naďalej podľa zmluvy povinný poskytovať navrhovateľke plnenie. Uviedol, že platnosť predmetnej Zmluvy o dôchodku ako i neplatnosť Výpovede zo zmluvy bola ustálená i v Náleze Ústavného súdu SR č.k. II ÚS 26/12-33 zo dňa 25.04.2012. Pokiaľ ide o námietku odporcu o zániku zo zmluvy vyplývajúceho záväzku pre nemožnosť plnenia v dôsledku rozporu zmluvy so zákonom o bankách, poukázal na riešenie tejto otázky vo vyššie uvádzaných súdnych rozhodnutiach a vyhodnotil ju za účelovú obranu odporcu, keď uvedená právna úprava bola zavedená s účinnosťou od 01.01.2002 v ustanovení § 27 ods. 5 a až 01.01.2007 v § 27 ods. 8 Zák. o bankách, pričom odporca aj potom navrhovateľke v zmysle zmluvy plnil až do jej vypovedania. Vyslovil, že citované ustanovenie sa vzťahuje na bankovú činnosť (§2 ods. 5), prípadne iné činnosti, ktoré môže banka vykonávať pre iného v súvislosti s jej prevádzkou a pokračovanie len v takej činnosti sa stalo počnúc 01.01.2002 nemožným a odporca k navrhovateľke vystupoval ako zamestnávateľ k svojmu dlhoročnému zamestnancovi odchádzajúcemu do dôchodku a obsahom daného zmluvného vzťahu bolo poskytnutie sociálnej výhody a zabezpečenie sociálnej starostlivosti. Keďže zmluvu o dôchodku odporca s navrhovateľkou neuzatváral ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti a nejednalo sa o vzťah banky s klientom. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd plnenie odporcu zo zmluvy nevyhodnotil ako plnenie za nápadne nevýhodných podmienok, pričom plnenie podľa zmluvy má byť vyplácané z vytváraného použiteľného zisku odporcu, čo zákon o bankách nezakazuje. Podľa súdu prvého stupňa ide o asynalagmatickú zmluvu a navyše tu ani neabsentuje protihodnota plnenia zo strany navrhovateľky, ktorá bola bývalou zamestnankyňou odporcu. Poukázal i na to, že i prípadná dodatočná nemožnosť plnenia nespôsobuje zánik zmluvného vzťahu účastníkov, keďže § 119 ods. 3 Zák. o bankách len stanovuje bankám povinnosť zosúladiť právne vzťahy k tretím osobám vzniknuté pri výkone činnosti podľa dovtedajších predpisov so zákonom o bankách. Taktiež považoval za neodôvodnú námietku odporcu týkajúcu sa hospodársky neodôvodneného plnenia zo zmluvy vzhľadom na predchádzajúci dlhoročný zamestnanecký pomer navrhovateľky u odporcu.

Ohľadom príslušenstva pohľadávky súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, keďže odporca sa s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania a o trovách konania i trovách právneho zastúpenia rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 OSP vzhľadom na plný úspech navrhovateľky v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca, ktorý žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh navrhovateľky zamietnuť. Pre prípad potvrdenia napadnutého rozhodnutia žiadal, aby odvolací súd pripustil dovolanie na vyriešenie právnej otázky, či Zákon o bankách sa vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Obč. zákonníka. Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na vec neaplikoval ust. § 119 ods. 3, veta za bodkočiarkou zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré zákonné ustanovenie nepozná žiadne výnimky pri aplikácii, teda neobmedzuje sa napríklad len na vzťahy banky vzniknuté pri výkone bankových činností. Právny vzťah účastníkov považoval za vzťah banky a iného subjektu, pretože vznikol po ukončení pracovného pomeru s navrhovateľkou a v zmysle listinného dôkazu, a to Štatútu X. L. G. Q., slúži L. G. na podporu stabilizácie pracovníkov banky, došlo k preukázaniu skutočnosti, že vzťah účastníkov je nepochybne vzťahom súvisiacim s organizáciou, riadením a čiastočne podnikaním odporcu ako banky. Použitie ustanovenie § 27 ods. 8 Zák. o bankách sa vzťahuje na všetky právne vzťahy uzatvárané bankou a žiadnym právnym predpisom nepovažoval za vylúčené. Taktiež za nesprávne považoval právne posúdenie veci súdom prvého stupňa pokiaľ ide o jeho názor, že zmluvu o dôchodku možno uzavrieť na dobu určitú. Rozsudok súdu prvého stupňa označil za návod na to, ako právne obísť zákonný zákaz daný bankám ustanovením § 119 ods. 3, veta za bodkočiarkou zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách a ako možno uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok, čo predstavuje riziko pre bezpečné fungovanie bankového systému. Mal za to, že pri aplikovaní ustanovení zákona o bankách jeho záväzok voči

navrhovateľke zanikol a že súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal s otázkou, prečo sa na daný vzťah nevzťahuje ust. § 27 ods. 8 Zák. o bankách, je jeho postup nezlučiteľný so zásadou spravodlivého súdneho konania, spôsobuje nepresvedčivosť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a tým nemožnosť účastníka relevantným spôsobom sa k argumentácii súdu vyjadriť, v čom videl za odňatie mu práva konať pred súdom.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, nepripustiť dovolanie a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľka argumenty odporcu považovala za účelovú obranu, keď odporca sa sám a dobrovoľne rozhodol uzatvorením Zmluvy o dôchodku k opakujúcemu plneniu, na ktoré sa plne spoliehala, keďže jej malo byť poskytované doživotne. Poukázala na to, že charaktere doby trvania zmluvného vzťahu založeného relevantnou zmluvou sa jednoznačne vyjadril ÚS SR v náleze so sp.zn. II. ÚS 26/2012-33. Mala za to, že ak by odporca mal záväzok zo zmluvy preň vyplývajúci za zaniknutý pre jeho objektívnu nemožnosť plnenia, nebolo potrebné zmluvný vzťah končiť výpoveďou. Za nesprávny považovala názor odporcu o tom, že ustanovením § 119 ods. 3 zák. o bankách sa mali na myslí aj činnosti banky iné než bankové a podnikateľské, pretože ani uvedený zákon nemôže prikazovať bankám, ako majú naložiť so ziskom ako vlastníctvom banky. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považovala za splňajúce všetky zákonné obsahové náležitosti dané v ust. § 157 ods. 1,2 OSP.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 10 ods. 1 OSP prejednal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania v zmysle § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľky, ako aj na opodstatnenosť tvrdení odporcu, ktoré uvádzal na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 OSP), výsledky dokazovania zhodnotil v súlade s § 132 OSP a dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe potom vyvodil vo veci samej aj správny právny záver o neplatnosti výpovede a o povinnosti odporcu vyplatiť navrhovateľke plnenia z X. L. G.. Na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka, tieto aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k vyhoveniu návrhu aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 OSP odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentami a dôkaznými návrhmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Odporca v odvolaní v podstatnej časti len zopakoval a podrobnejšie rozviedol svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa. S týmito sa však súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal, vysvetlil, prečo na ne neprihliadol a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. Jeho rozhodnutie preto možno považovať za dostatočne presvedčivé. Odvolací súd preto považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje, osvojuje si ich v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania odporcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov.

Odvolací súd sa pri preskúmvaní napadnutého rozhodnutia zaoberal najskôr otázkou, či zmluva o dôchodku uzavretá podľa § 842 Občianskeho zákonníka zakladajúca právo na plnenie doživotne je zmluvou na dobu určitú alebo neurčitú, keďže ide o otázku zásadnú pre rozhodnutie danej veci.

V zmysle § 842 Občianskeho zákonníka sa na základe zmluvy o dôchodku niekomu doživotne alebo na inak obmedzenú dobu neurčitého trvania zakladá právo na vyplácanie určitého dôchodku. Ide o zmluvu uzavretú aspoň medzi dvoma osobami, právo na vyplácanie dôchodku je síce časovo určené, ale nie je obmedzené určitým konkrétnym vopred vymedzeným časom trvania, k uzavretiu takejto zmluvy sa nevyžaduje žiaden dôvod alebo motív, preto dôvodom môže byť, napr. i skutočnosť, že sa niekto môže cítiť byť zaviazaný druhému pomáhať alebo poskytovať dôchodok ako protiplnenie z nejakého iného právneho úkonu.

Keďže Občiansky zákonník rozlišuje zánik zmluvy smrťou a zánik zmluvy uzatvorenej na doživotne určenú dobu, nemožno dôvodiť, že zmluvy uzatvorené na dobu končiacu smrťou sú vždy uzatvárané na doživotne určenú dobu, teda na dobu neurčitú. Doživotne určená doba trvania je ekvivalentom inak určenej doby neurčitého trvania, je teda len konkrétnym vyjadrením inak určenej doby neurčitého trvania. Podstatou uzatvorenej Zmluvy o dôchodku je záväzok jednej zmluvnej strany (odporcu) poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane (navrhovateľke) počas trvania zmluvy. Vymedzenie trvania tejto zmluvy je dané pojmom „na doživotie“. Zmyslom takejto právnej úpravy je poskytovať osobe z takejto zmluvy oprávnenej záruku plnenia zo strany osoby povinnej na obdobie doživotia oprávnenej osoby. Občiansky zákonník nepripúšťa možnosť vypovedania zmluvy o dôchodku, pretože by to bolo v rozpore so zmyslom a účelom špeciálnej právnej úpravy o dôchodku, ktorej podstatou je istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe. Ak by súd pripustil možnosť ukončenia zmluvy jednostrannou výpoveďou zo strany odporcu, aplikoval by ust. § 842 a § 582 Obč. zák. ústavne nekomfortným spôsobom, čo by znamenalo porušenie základného práva účastníka na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Tento záver vyplýva z Nálezu ÚS SR II. ÚS 26/2012-33 a odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s právnym názorom ÚS SR.

S prihliadnutím na skutkové zistenia súdu prvého stupňa majúce oporu vo vykonanom dokazovaní je potom vo vzťahu k uplatnenému nároku správny záver súdu prvého stupňa v tom, že medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní plnenia z X. L. G., ktorá je svojím charakterom zmluvou o dôchodku uzavretou na dobu určitú neurčitého trvania- do doživotia. Výpoveď z označenej zmluvy o dôchodku je v rozpore so zákonom a ako právny úkon je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluvné strany sú povinné si podľa uzavretej zmluvy aj naďalej poskytovať plnenia.

S prihliadnutím na obsah odvolania sa odvolací súd zaoberal aj posúdením, či súd prvého stupňa svojím postupom neodňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom, keď odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Vo vzťahu k odvolateľom namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd poznamenáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlil, z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd má za to, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s už uvádzaným č. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu ako celok spĺňa náležitosti zákonného odôvodnenia, keď za porušenie základného práva zaručeného č. 46 Ústavy SR nemožno považovať tú skutočnosť, že prvostupňový súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odporcu. Z obsahu spisu vyplýva dostatočné zaoberanie sa námietkami odporcu majúcimi pre vec podstatný význam a taktiež dostatočné právne a skutkové vysporiadanie sa s nimi.

Čo sa týka námietok odporcu v podanom odvolaní ako v i v priebehu prvostupňového konania, že predmetná zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, v tejto súvislosti odvolací súd taktiež poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý sa touto námietkou odporcu dostatočne zaoberal a i odvolací súd je toho názoru, že ust. § 27 ods. 8 Zák. o bankách sa netýka vzťahov upravených predmetnou zmluvou, t.j. interných vecí banky ako bývalého zamestnávateľa a zamestnanca. O účelovosti obrany svedčí tá skutočnosť, že uvedená právna úprava bola zavedená po uzavretí zmluvy a napriek tomu odporca z nej plnil i po tejto právnej úprave až do jej vypovedania. V danom prípade obsahovou náplňou zmluvného vzťahu bolo poskytnutie plnenia na zabezpečenie životnej úrovne, ktorú pracovníci dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality práce a na podporu stabilizácie pracovníkov. Nešlo teda o podnikateľský vzťah banky a klienta, ale o vzťah vnútrozamestnanecký. Navrhovateľka bola dlhoročným zamestnancom odporcu, celý svoj aktívny pracovný život svojou každodennou prácou prispela k súčasnému postaveniu odporcu na bankovom trhu. Túto skutočnosť nemožno prehliadnúť pri posudzovaní rozporu výpovede zmluvy s dobrými mravmi. Odporca neuzatváral zmluvu s navrhovateľkou ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ale zo strany odporcu išlo o činnosť spadajúcu pod personálnu a sociálnu agendu.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené právne závery odvolací súd nepovažoval za potrebné pripustiť dovolanie na posúdenie právnej otázky, či sa Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a zmene a doplnení niektorých zákonov vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka, pretože v danej veci sa nejedná o rozhodnutie po právnej stránke tak zásadného významu, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú alebo v iných súvislostiach prezentovanú a právne riešenú otázku takým spôsobom, ktorý je významný z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec.

Na základe uvedeného po prihliadnutí i na správnosť záverov súdu prvého stupňa vo výroku o priznaní príslušenstva podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení a v časti o náhrade trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania navrhovateľkou, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 OSP rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V časti týkajúcej sa trov právneho zastúpenia odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 a 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie pre jeho nepreskúmateľnosť a vadnosť výroku prevzatého zo zápisnice z pojednávania bez dodatočného vyčíslenia, ktoré chýba vo výrokovej časti písomného vyhotovenia rozsudku. V novom rozhodnutí o náhrade trov konania bude úlohou súdu prvého stupňa rozhodnúť i o trovách konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.